

шарени рокли и блузи, накичени с какви ли не джунджурии, с малка китка на ухото. ... А между тези млади понякога имаше чудни красавици, стройни, изящни, мургави, с големи пламтящи очи.... Всякога ги придружаваше някоя стара циганка, с бяла плитка, шарена забрадка, с два-три криви зъба в устата...” (Алваджиев 2000: 137).

Въпреки че циганите/ ромите в средата на XX век представляват само 3% от населението, тяхното присъствие се забелязва навсякъде – първо заради тяхната тъмна кожа и второ – заради пъстрите цветове на дрехите им (Kenrick 1966: 77).

Демирджиите, както самите те казват са “по-вакли”, а друг член от етноса по този повод отсича: “черен, черен все едно, че с боя си го мазал, а жена му бяла, бяла...”

„При бургуджиите ... съществува една видима физическата структура при жените – голяма част от тях са със слаби телосложения и почти едни и същи физиономични черти. Обща черта и при мъжете, и при жените е бързото състаряване – по външен вид трудно могат да се определят годините... Със сигурност това е следствие на женитбите вътре в групата, което води до някаква специфична разлика у тези цигани, където женитбата

